

Lide dělný probud' se, a poznej sílu tvojí, pakli tvoje paže chce, všechny stroje stojí!

INFORMACE Z NAŠÍ STRANY

ZASEDÁNÍ PLÉNA OV KSČM ROKYCANY DNE 15.1.2014

Po procedurálních otázkách a kontrole úkolů z minulého zasedání OV KSČM a zasedání vyšších stranických orgánů bylo konstatováno, že usnesení z minulého zasedání bylo splněno. Další jednání bylo zaměřeno na úkoly související s přípravou a jednáním krajské konference, která se konala 18.1.2014. Hlavním projednávaným tématem bylo zaměření okresní organizace na zkvalitňování členské základny a přijímání nových členů strany, což bylo, jak se ukázalo i jedním z hlavních témat na této krajské konferenci. Členská základna bude se závěry z krajské konference seznámena v příštím vydání (*informace z krajské konference naleznete již nyní na našich stránkách <http://rokycany.kscm.cz>*).

Na tomto okresním zasedání byla projednávána i účetní uzávěrka za rok 2013 a zpráva o inventarizaci majetku k 31.12.2013.

Dalším bodem bylo dle plánu práce zabezpečení hlavních úkolů okresní organizace v I. pololetí roku 2014. Byly stanoveny úkoly na organizaci oslav MDŽ, 1. máje a osvobození ČR a Den dětí.

Diskuze byla zaměřena na výše projednávaný obsah zasedání. Výkonný výbor OV KSČM byl zaúkolován s tímto zasedáním seznámit poradu předsedů, která bude 22.1.2014 od 10.⁰⁰ a 15.⁰⁰ hodin.

Karel Šmejkal
předseda OV KSČM Rokycany

AKTUÁLNĚ Z ROKYCANSKA

SLOVO ZASTUPITELE MĚSTA ROKYCANY

Dne 16.12.2013 v odpoledních hodinách se uskutečnilo poslední zasedání zastupitelstva města Rokycany.

Na svém jednání mimo jiné projednali zastupitelé plnění rozpočtu a změny v rozpočtu roku 2013. Dále byl projednán rozpočet města na rok 2014, dle jednotlivých odborů. Nejzásadnějším bodem jednání byl bod týkající se ceny vodného a stočného, které činí 93,44 Kč/m³ na rok 2014, což je kompromis, vzniklý jednáním představitelů města Rokycan s ministerstvem financí, neboť vodné a stočné po vybudování kanalizace a vodovodu v části Rokycany, Borek, na základě přijaté dotace, by mělo být podstatně vyšší.

Dále vznikla velká diskuze k již schválené vyhlášce o výherních automatech na území města. Nabytím platnosti této vyhlášky přijde město o cca **7 milionů Kč**, které byly dříve rozpočtovány na provoz a investice do kulturní, sportovní a tělovýchovné činnosti.

Bylo provedeno vyhodnocení akce „Setkání pod rokycanskou věží“, která je financovaná ze sponzorských darů. Zůstatek ve výši 106 tisíc Kč bude použit na restaurování sochy svatého Jana Nepomuckého.

Přeji všem hodně zdraví, štěstí a optimizmu v novém roce.

Jiří Zajíček
zastupitel města Rokycany

NOVOROČNÍ ZAMYŠLENÍ JINDRY FAJTA O JEDNÉ SKRYTÉ TENDENCI

Tak jsme vstoupili do nového roku 2014, který pro nás bude rokem supervolebním. V roce minulém, a to v povolebních analýzách, byl mnohokrát zmíněn zcela jistý fakt, že **z tradičních politických stran ve volbách posílila pouze KSČM**. Pro všechny komunisty a jejich sympatizanty z toho plyne **prvořadý úkol: uspět ve všech nadcházejících volbách takovým způsobem, aby se z tohoto faktu stal trvalý trend**.

Abychom tímto způsobem uspěli, neměli bychom při soustředění na tento úkol zapomenout na další tři, navzájem související a navzájem se podmiňující skutečnosti:

Poprvé, že **výrazně narostl vliv zcela nově vznikajících politických hnutí**, majících sice ve svých programech zakotveny tradiční politické i třídní cíle, ale lišících se od klasických politických stran i pokusy či výhonky pokusů dosáhnout těchto cílů zcela novými způsoby, a lišících se také od klasických politických stran i jistou svou organizační nepevností a proměnlivostí, minimálním počtem členů (ale o to více dosahujícím velkého počtu voličů a sympatizantů) i údajnou účelovostí, tzn. údajným použitím jen na jedno volební období, které se ovšem může stát použitím velmi trvalým při podchycení trvalého volebního zájmu, daného alespoň částečným, ale možným efektivním splněním očekávání jejich voličů.

Podruhé, že **KSČM i nadále nehodlá volit drtivá většina voličů**, volících buď jiné strany nebo hnutí, nebo se nedostavujících k volbám vůbec. Což znamená, že měřeno výsledky posledních voleb, KSČM volilo 8,8% voličů, zatímco 91,2% voličů zůstalo nejen v hluboké nevědomosti a nevědomělosti, ale volit KSČM je ani v tom marasmu, do jakého se naše společnost dostala, nenapadlo. Docela chápu, že naše vedení nemá zájem zdůrazňovat tento fakt, neboť by mohl demoralizovat a vyznít přímo fatálně, a o to více tedy zdůrazňuje, že vždy záleží především na aktivních volících a na práci mezi nimi, vedoucí k dlouhodobému vylepšování volebního výsledku KSČM mezi nimi. Dalo by se tomu i uvěřit, pokud by se počty nevolících občanů snižovaly a tito lhostejní voliči byli efektivně získáváni pro KSČM.

Potřetí, že situace je ovšem jiná, tedy že **stagnuje nebo dokonce roste počet občanů nevolících**, což bývá nejen v rámci KSČM, ale dokonce i některými politology, příliš uvažujícími v bariérách klasické buržoazní demokracie a klasického stranictví (tedy v rámci klasické politologie) vysvětlováno „nepochopitelnou“ nevyzrálostí, zbednělostí a hloupostí takových občanů, jdoucích tak proti sobě, popř. (a to už lépe) odkazem na trvajících občanskou lhostejnost a znechucení pravicovou politikou, politikou klasických politických stran či obecně politikou vůbec.

Dovoluji si upozornit, že **ve všech třech těchto případech, navzájem se ovlivňujících** až do té míry, že stále působí nejen proti klasickým politickým stranám, ale i proti KSČM, je tomu trochu jinak, a to opět ze tří důvodů:

Poprvé tím, že prvotní nechuť volit komunisty postupně přetavovaná do nechuti volit jakoukoliv levice, poté jakékoliv klasické politické strany, popř. nejít volit vůbec, vychází **ze stejného základu**.

Podruhé, že ve všech třech výše zmíněných případech jde o dlouhodobé volební (a tím i dlouhodobé společenské) tendence, rostoucí od voleb k dalším volbám v rámci efektivně a účinně **neřešených**, a tím pádem stále **narůstajících rozporů** v naší společnosti.

Potřetí, že tímto způsobem jde o **trvalý výraz nejen jedné velké polistopadové deziluze a tendence, ale i trvalé historické tendence, a to stále silícího aktivního i pasivního odporu občanů ke všem klasickým stranám, které v jejich očích zklamaly**: poprvé v roce 1938, když nedokázaly zabránit nástupu fašismu a okupaci, podruhé v roce 1948, když nedokázaly zabránit nástupu „komunismu“ (resp. stalinismu s jeho represemi a neostalinismu s nejrůznějšími omezeními občanských aktivit a individuálních svobod), potřetí v roce 1989, když KSČ selhala v tvorbě perspektivního socialismu, a počtvrté nyní, když všechny politické strany (s citlivě občanů vnímanou výjimkou KSČM) zklamaly nejen v realizaci listopadových iluzí, ale na základě jejich zneužití dovedly Československo k rozdělení, vytunelování a rozkradení státního majetku, nezaslouženému obohacení jednotlivců, korupci, zadlužení, nezaměstnanosti a bezdomovectví, rozvratu morálky, trvale neplněným volebním slibům, podobným (navzájem vykrádaným) a neplněným volebním slibům, závislosti těchto stran na kapitálu a finančních příspěvcích od státu a nyní i k nesmyslným darům církvím. A tudíž i **odporu ke všem politikům**, jimž řadoví členové jejich stran slouží jen jako pěšáci a podporovatelé ve výhodných stranických, parlamentních a vládních funkcích. A **odporu ke strnulému stranictví a členství v politických stranách**, který po odporu ze strany mládeže, vždy a za každého režimu si tolik zakládající na své nezávislosti, rebelství a odporu k autoritám (a to jakýmkoliv) i okamžitých výhodách a prožitcích nepolitického charakteru, postupně zachvátil i ty dříve narozené, o čemž svědčí jak beznadějně stárnoucí členská základna všech klasických politických stran (nejen KSČM), tak i ostentativní nezájem nejen mládeže o schůze, práci v sekretariátech a vyložené politické akce.

Přitom nejde jen o historickou tendenci danou negativními zkušenostmi občanů s politickými stranami, ale i o zákonitý jev celé historie spočívající v tom, že feudalismus politické strany v dnešním smyslu nepotřeboval, že tudíž jsou **vynuceným produktem kapitalistického výrobního způsobu a zřízení**, jakož tímto vynuceným produktem byla i komunistická strana, poprvé ve smyslu obhajoby zájmů pracujících za kapitalismu a provedení socialistické revoluce, podruhé ve smyslu mocenského udržení socialismu **i proti vůli občanů**, tedy i ve smyslu onoho zákonitě

vzrůstajícího odporu občanů jak proti vedoucí úloze KSČ, tak i ke znovu obnoveným stranám buržoazního typu (resp. stranám udržovaným při životě kapitálem proti jejich občanským zájmům)

Zamyslíme-li se nad tím, jsou tyto tendence do jisté míry způsobovány a přizívány dalšími třemi tendencemi:

Poprvé masivním a stále silícím **přesunem zájmů jednotlivců i skupin k nepolitickým aktivitám** jak individuálním (v rámci domácností, zaměstnání a volnočasových aktivit), tak volně skupinovým (v rámci různých iniciativ, akcí těchto iniciativ i probíhajících cílů těchto skupin, iniciativ a hnutí na veřejnosti i vůči státu.

Podruhé **drobením tohoto autentického individuálního i skupinového zájmu** mezi stále se zvyšující počet organizací, **včetně pokračujícího štěpení politických stran a hnutí**, který má za následek, že se i naše parlamentní a vládní reprezentace stále štěpí a destabilizuje, čímž se **oprávněně a historicky dostává parlamentní demokracie do krize** a její krize a krize jejího způsobu vládnutí vydatně přispívá k hospodářské, politické i morální krizi celé společnosti.

Potřetí se zoufalou snahou občanů různého světového a politického názoru (s tím bezprostředně související) **neohlížet se zpět**, dokonce ani nečerpat poučení z minulosti (která jakoby všemi svými dosavadními směry a koncepty zklamala), tudíž **jít pouze vpřed** a doslova **ze zoufalosti** volit cokoliv nově vznikající, mnohdy se lživě jako nové tvářící (čímž je zneužívána ona neznalost historického), ale mnohdy **obsahující i skutečné výhonky zcela nového**, tudíž dosud opravdu v politickém systému i politické praxi nevyzkoušeného.

Tedy např. hnutí ANO Andreje Babiše, ochotného populisticky přeměnit celou zdevastovanou republiku v jednu prosperující firmu, a to buď korporativního a vůdcovského typu (tak jako vyzvedl z prachu a ponížení Německo Hitler), typu opět centrálně řízeného hospodářství (úspěšného jako za socialismu, ale tentokrát nikoliv na bázi zestátněného vlastnictví výrobních prostředků, ale na bázi řízení soukromých firem) nebo do kapsy vlastní a vlastních firem (Agrofertu, Mafrý atd.), a to za situace, kdy některé firmy opravdu fungují lépe než stát a přes svou míru vykořisťování vlastní pracovní síly této síle poskytují prostřednictvím zaměstnání i nízké mzdy větší míru jistoty než stát.

Nebo Úsvitu přímé demokracie za situace, kdy všechny klasické politické strany (kromě KSČM) pohrdají občany, kteří si ve svém vzteku vůči nim i v důsledku stále mediálně živeného antikomunismu vůči KSČM (minimálně motivovaného strachem z negativních důsledků návratu komunistů k moci) dosud nedokážou uvědomit, že volit přímo je sice krásná věc, ale bez vlastní účasti na řízení státu (tedy vlastní odpovědnosti ke státu a politice, již mají všichni plné zuby a tudíž na ni kašlou), tedy bez účasti na kolektivním spolurozhodování na všech úrovních státní, hospodářské a společenské moci a bez reálné odvolatelnosti zástupců v tomto jakoby **zcela novém** občanském a zároveň státním **samosprávném zřízení**, je takováto přímá demokracie velmi snadno zneužitelná těmi, kteří se, kryti tímto bílým mandátem, budou schopni ve svém zájmu i v zájmu svých firem činit cokoliv (jak už to názorně předvedly Věci veřejné).

Čas však kvapí dál (nikoliv vzad) a kdo jednou stál, náhle může stát velmi daleko opodál. Nezařadit proto včas do svého programu **vizi a strategii** dosažení přímé (údajně Okamurovy) demokracie ve prospěch společného (tedy samosprávného) rozhodování o národním hospodářství (jakoby ve smyslu Babišových snah o oživení hospodářství a zajištění zaměstnanosti), a to s užitím a zapojením všech občanů (tedy nejen volících KSČM, ale i těch, kteří volí nově vznikající hnutí, ale současně i těch nevolících, lhotejnost, zda se angažujících v občanských iniciativách nestranického a zdánlivě nepolitického typu nebo naprosto apatických) znamená nejen postupně znehodnotit a promarnit dosavadní úspěšnost politiky KSČM, ale i historickou šanci nenechat se převálcovat jinými politickými silami i naprosto zřejmými vývojovými zákonitostmi.

Nepromarnit tuto historickou šanci, postupně vytvářenou společenskými poměry (mnohdy nezávisle na KSČM nebo mimo sféru její politiky) tedy pro KSČM znamená znovu (ale v nových podmínkách) přejít od „oportunistické pasivity k bolševické aktivitě“, a tak se nejen pragmaticky jednostranně orientovat **na dosud vynikající taktiku (od listopadu 1989 zjevně úspěšnou), ale i na zcela konkrétní vizi a strategii jejího uplatnění**, která ovšem v dokumentu Socialismus pro 21. století **dosud konkretizována není**, a která by měla spočívat v prosazení zcela nového samosprávného společenského zřízení – jednak oproštěného od státoprávních chyb tzv. reálného socialismu, jednak korespondujícího a koncepčně vycházejícího jak z výše popsaných **historických tendencí i zkušeností občanů**, tak i z onoho prostého a dosud neuskutečněného Leninova poznatku, že „**budou-li se opravdu všichni podílet na správě státu, pak už se kapitalismus nemůže udržet**“. A pochopitelně, v rámci úspěšnosti cesty tímto směrem, čili v **rámci konkretizace a realizace našeho hesla „s lidmi pro lidi“**, přestat být spojencem ostatních klasických politických stran, ale **stát se spojencem občanských iniciativ budovaných zdola** (jak už se děje v rámci SPAS), a zařadit tak do programu KSČM snahu po zrovnoprávnění těchto hnutí a občanských či společenských organizací s politickými stranami, tedy **dosažení jejich účasti ve volbách**, tak jak to bylo obsaženo už v posledním předlistopadovém návrhu nové ústavy a tehdy snad nejvíce prosazováno Socialistickým svazem mládeže.

Nejstarší členové mohou namítnout, že tím vším není zaručen návrat k vedoucí úloze strany a k zestátnění, ale jistě mi dají za pravdu, že historie se do jisté míry vždy opakuje, a to na Marxově vývojově stoupající a rozšiřující se spirále, tedy vždy později na kvalitativně i kvantitativně vyšší úrovni. **A proto „kupředu levá, zpátky ni krok!“** Tudíž tak, aby tomu rozuměli i ti nejmladší, mnohdy znající angličtinu dříve a lépe než vlastní mateřský jazyk: „**Forward ever! Backwards never!**“

Mgr. Jindřich Fajt
člen OV KSČM Rokycany

Komunisté z Hrádku...

6. 1. 2014 se opět sešel výbor ZO KSČM v Hrádku. Úkolem členů výboru bylo projednat stanovené body z posledního jednání a připravit program členské schůze, která se bude konat 27. 1. 2014 od 17.⁰⁰ v kulturním domě. Požadavkem výboru bylo, aby se jednání této schůze zúčastnil předseda OV KSČM s. Šmejkal. Projednání účasti s. Šmejkal zajistí s. Veselý na schůzi VV OV.

Dalším bodem jednání byla příprava voleb do obecního zastupitelstva, kde byly stanoveny konkrétní úkoly. Členové výboru byli dále informováni, že zesnula dlouholetá členka strany s. Opatrná. Vyjadřujeme všem pozůstalým upřímnou soustrast.

Život jde však dál a proto s. Uxová a s. Veselý zvoní osmého ledna u dveří s. Opatrného, člena zakládní organizace, aby mu předali blahopřání k jeho narozeninám. Při krátkém posezení se dostavili i zástupci obecního úřadu, kteří rovněž popřáli a předali malý dárek.

Miroslav Veselý
předseda ZO KSČM Hrádek

Snímky se vracíme
do minulého čísla -
členové výboru
ZO KSČM Hrádek předá-
vají věčný dar
s. Matasové, která končí
práci ve výboru a slaví
své narozeniny....

KRÁTKÝ KOMENTÁŘ KE KONGRESU ODS

..... dle vyjádření nového předsedy ODS P. Fialy zaznívá, že strana je opět zde. Je to možné, ale kdo pozorně poslouchal jeho projev, určitě zaznamenal, že v jednom momentě uvedl, že je zde opět strana pro členy ODS. Otázka zní: „a co ostatní občané?“. I když je nové vedení, není předpoklad, že by pravicová strana byla stranou i pro ostatní, takže se vlastně nic nemění. Nic nového pod sluncem. Kongres nekongres.

Miroslav Veselý

VYBRANÁ VÝROČÍ V LEDNU

- 2.1.1959 - vypuštěna sovětská sonda Luna 1, jež provedla první průlet okolo Měsíce
- 3.1.1961 - přerušení diplomatických vztahů mezi Kubou a USA
- 5.1.1968 - prvním tajemníkem KSČ byl zvolen Alexandr Dubček
- 8.1.1949 - Bulharsko, Československo, Maďarsko, Polsko, Rumunsko a Sovětský svaz utvořily Radu vzájemné hospodářské pomoci (RVHP)
- 10.1.1946 - první Valné shromáždění OSN v Londýně za účasti zástupců z 51 členských zemí
- 12.1.1976 - Rada bezpečnosti OSN hlasovala 11:1 pro povolení „Organizace pro osvobození Palestiny“ účastnit se porad RB bez hlasovacích práv
- 15.1.1945 - během západokarpatské operace proběhla bitva u Jasla, které se zúčastnil 1. československý armádní sbor v SSSR (Den československého dělostřelectva a raketového vojska)
- 17.1.1991 - zahájena operace Pouštní bouře (válka v Zálivu)
- 21.1.1924 - zemřel V. I. Lenin
- 22.1.1905 - demonstrující dělníci vedení otcem Gaponem byli zmasakrováni carským vojskem před Zimním palácem v St. Petěrburgu
- 23.1.1919 - československá armáda zahájila útok na Polskem obsazenou část Těšínska - začátek sedmidenní války mezi ČSR a Polskem
- 27.1.1973 - formální ukončení války ve Vietnamu mírovou dohodou v Paříži
- 31.1.1943 - maršál Paulus se spolu s cca 100 000 vyhladovělými německými vojáky u Stalingradu vzdal Sovětům

Zdroje:

1) Vybraná výročí - leden. In: [online]. [cit. 2014-01-09]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/?title=Wikipedie:Vybran%C3%A1_v%C3%BDro%C4%8D%C3%AD_dne/leden

2) Seznam významných dnů Československa v letech 1948 - 1989. In: [online]. [cit. 2014-01-09]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Seznam_v%C3%BDznamn%C3%BDch_dn%C5%AF_%C4%8Ceskoslovenska_v letech_1948%E2%80%931989#Leden